

איזהו עשיר

סיפוק ושמחה

מה טובו ומה יופיו של בית, בו הילדים מרגישים, שמה שההורים נותנים להם הוא עולמם, ואין הם שואפים לדרך חייהם של חברים ושכנים. ניתן להגיע לזאת על ידי **מסגרת משפחתית דואגת ואוהדת**, ואווירה של **סיפוק במיוחדות המשפחה**, בלא רדיפה אחר עולמם של אחרים.

הורים המרגישים עושר ואושר בביתם ובחלקם, ואינם שרויים בתחרות אחר הישגים ראוותניים, יוכלו לצפות שגם ילדיהם לא יעשו תמיד השוואות מבתי השכנים ולבושיהם, ויכניסו את הוריהם למעגל קסמים שלעולם אין בו סיפוק.

אמנם התנאי לכך הוא, שהילדים ירגישו דאגה מתמדת מצד ההורים לכבד כראוי את לבושיהם וחפציהם, ויד אומנת מסוגלת לעשות זאת יותר מיכולת כספית.

(הרב שלנדר / אוהל יעקב ולאח, עמ' 218 - 219)

כאשר דובר על הקיצוצים שעשתה הממשלה, שהביאו להורדת ההכנסות בבתי אברכים, אמר רבי מיכל יהודה לפקוביץ זצ"ל, שאמנם היום יש שפע, והילדים התרגלו למעדנים וממתקים, אך בשל המצב יש לחזור אחורה ולהסתפק במועט, ולא להסתכל על השכנים ולא לקנא בילדים אחרים.

שאלוהו על כך: והלא בזמננו, כשיש שפע גשמי גדול, אם נצמצם לילדים במאכלים הם ירגישו מקופחים ובדרגה פחותה לעומת אחרים, ואם כן מה הדרך למנוע מהילדים את ההרגשה כאילו חסר להם ולא יבואו לקנא באחרים?

אמר להם רבנו, שאמנם היום המצב שונה מפעם, אך העיקר תלוי **בשמחה שההורים משרים בבית**, ואם הם משרים אווירה של שמחה ושל הסתפקות במועט, אזי הילדים קולטים זאת, והם מאושרים במה שיש להם ואין להם שום קנאה באחרים. **כשילד שמח ומרוצה בבית שלו הוא, אינו מחפש שום דבר מחוץ לבית.**

(קונטרס "דבר זה רבנו הגדול אמרו", עמ' 20)

עין טובה

ילד קטן נוטה לצרות עין. אפשרויותיו המוגבלות להישגים ותלותו באחרים, מכניסים אותו לקנאה ותחרות עם חבריו, ולהרגשה שעליו להשתדל שלא יקרה ואחריו יזכו ביותר ממנו. אם הילד מצליח להפעיל לחץ בטענה "למה הוא קיבל ולא אני", הוא יפתח קנאה וצרות עין.

חז"ל אמרו: **"לעולם אל ישנה אדם בן בין הבנים"**. הרגשת הפלייה אינה נסבלת, שהרי אחי יוסף שנאוהו מפני שהיה מועדף אצל יעקב. אך אם הילד יהיה בטוח שהוריו רוצים תמיד לשמחו, ואינם מפלים אותו לרעה, תתפתח בליבו מידת ההטבה והשמחה בטובת אחיו וחבריו.

יחד עם הענקת הרגשה לילד, שהוריו רוצים תמיד להיטיב לו ולמלא את צרכיו, חשוב להסביר לו **שחלקו של כל אדם נקבע מן השמים**, וכל אחד זקוק לדבר אחר בזמן אחר. לפיכך העובדה שפלוני קיבל דבר זה, אינה מהווה סיבה שגם אתה תקבל עתה דבר כזה, ובעזרת ד' תקבל את חלקך בזמן המתאים.

מידת טובת עין או הפכה מועברת לילד ברמיזה. כשההורים מספרים על שמחה או טובה שפקדה את מכירם, הם מבליטים בנימים דקים, הבעות של שמחה או הסתייגות. מה חשוב להעביר לילד את ההרגשה - **"נתת שמחה בליבי, מעת דגנס ותירושם רבו"**, ולעוררו לרצות ולשמח בטובת הזולת.

(הרב שלנדר / אוהל יעקב ולאח, עמ' 216)

מפתח לחיים מאושרים

"איזהו עשיר? - השמח בחלקו"

בעל השפת אמת זצ"ל אמר, שהכוונה היא גם ברוחניות. כלומר: החוסן הנפשי והרוחני של האדם תלוי בעניין זה.

כשאדם שמח בחלקו, במשפחתו, בילדיו, במצבו הכספי, ולהבדיל גם ברמת הבנתו בלימוד הגמרא, במדרגתו הרוחנית ובכישורים שניחן בהם. הוא יודע שהקב"ה נתן לו את התנאים האידיאליים המתאימים ליישום תפקידו, וגם חנן אותו בכלים להצליח. כאשר הוא יודע שהכל נעשה בדקדוק ובהשגחה פרטית ממש, הוא **שמח בכל מצב**. אין הוא נופל ברוחו ואינו מתאונן.

בדרגה זו, מצבו הזוהר של חברו, שכנו או אחיו אינם מפירים את שלותו ואת שמחת חייו.

אותו אדם יודע לנצל את כל מה שניתן לו, ותמיד הוא יודע להודות על כל דבר שיש לו. באופן זה הוא יכול להתקדם ולהתעלות ברוחניות, וחייו השלווים תורמים גם לאיכות פועליו הרוחניים והגשמיים כאחד.

(הרב עזריאל טאובר / פרקי מחשבה: מהותו של יהודי, עמ' צד)

בדור של פעם כך חינוכו, וכך חייו:

"אל תקנאי בבית, לא בחברה ולא בשכנה, ולא בכל אדם אחר שיש לו יותר. **כל מה שיש לנו הוא טוב מאוד**, השמלה שאמא קנתה לך היא היפה ביותר, האוכל שלנו הוא הטעים ביותר, ואסור לנו להביט על משהו אחר."

זהו המפתח לחיים מאושרים, ומי שחי כך, שום דבר בעולם אינו יכול לשבור אותו.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח ח"ד, עמ' קצא)